

գուկ, լալկան ձայնը... «Ա՛խ, կա՛րօ, կա՛րօ ջան»։ Ու այդ յուսակառուր, աղաչաւոր ձայնը, տակալէ յանդիմանութեան մը, ահեղ անէծքի մը պէս կը ցնցէր իս... :

«Այժմը անցաւ... ու աներեւոյթ եղաւ ձորի մը մէջ։ Այն ատեն ինկայդետին ու լացի, լացի ժամերով, երեսա հողին, ձեռքերով ականջներս խփած, որպէսզի չլսէի ձայնը որ սակայն միշտ կը բրթոտար «Ա՛խ, կա՛րօ, կա՛րօ ջան»։ Ու փախալ գացի, ապիկարութենէն ու վառութենէն զզուած, ինքզինքս անիծելով...։ Ամիս մը առաջ՝ Պաթուժէն շողեցաւ մտայ եւ ուղղակի Բերէ եկայ, առանց գիտնալու թէ ի՛նչ պիտի ընեմ հոն ։ Միակ մտածումս մը ունէի... փախչիլ հեռո՛ւ, հեռո՛ւ, մինչեւ որ ա՛յ Նանօին պատկերը, ձայնը ինծի չհասնէր, չհաւածէր, ու չլլկէր ։ Բայց, ափսո՛ս, առտուն, իրիկունքը, գիշերը միշտ հո՛ն էր, աչքիս տողեւ առջ պատկերը, Նանօն Թուրքերուն ձեռքը, ձիուն վրայ քաշկոտուած, ու կ'անիծէր, կ'անիծէր զիս շարունակ... :

«25՝, անկարելի էր ապրել այդ չարչարանքի կեանքը ։ Յոյն յեղափոխականներ ճանչցայ, ու անոնց հետ որոշեցի կրեաւէ երթալ, ապստամբներուն մէջ, Թուրքին զէմ կոտելու ։ Շողեցաւ մտած վայրկեանէս փրկուած էի... ։ Հիմակ Նանօս, իմ սիրական Նանօս, չ'անիծեր իս, լլկիէ, տանջող պատկերը ջնջուեցաւ մըտքէս, ու անոր յաջորդեց հին, աղո՛ւր պատկերը, Նանօի տան պարտէզի անկիւնիւնի պատկերը... ա՛յ հաշտուեցանք իրարու հետ» :

Կարօ ոտքի ելաւ ու նորէն գնաց շողեցաւ լին ծայրը, իր առաջուան տեղը ։ Քիչ մը ետքը լսեցի որ կը շարունակէր երգել իր հաշտութեան երգը ։

«Եկուր երթանք պաղլանի վար, պզտի հարս...»

ԵՐՈՒԱՆԻ ՕՏԵԱՆ

ՆՈՐԱՆԻՆ

Հորիզոնէն կարաւանն է կը փերթի ։

Ու կը սպասեմ ։ Վէտով տուժներն ուղտերուն կը գըծադրուին ու կը մեծնան, օրօրուն կը մօտնան շողացնելով արծաթի

Թամերին իրենց ։ Ու կը սպասեմ ։ անլըրդի Անապատէն ծարաւ մըն է անանուս

Զոր հողոյս մէջ այդ ճամբորդներն կը լընուեն, Մինչ արեւն ալ դաշտին ետեւ կ'անհետի

եւ կը լըսեմ, վէտով տող ծո՛վը մութին, Բոթոժներուն զօղանջը դաշն ու տըրտում, Մանուկներուն, կիներուն սիրտ ի խնդում

Աւետաւոր ճիշերն ու երգ... ։ Բայց, մըթին, Կուլան աչքերս երբ անոնց մէջ չեն ճանչնար ինչ որ գընա՛ց լըզառնալու ա՛յ համար ։

ՎԱՀԱՆ ՏԻՐԱՆՆԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

— 000 —

— ՀԱՅԵՐԸ 1900Ի ՅՈՒՑԱՆԴԵՆԻՍԻ ՄԷՋ —

Ֆրանքօ - հայկական ընկերութեան անդամ Բրոֆ. Էդոն Մարքիշէի ատաջարկութեամբ, Պ. Բոյ Սեպիթօ, ժողովրդական աւանդութեանց 1900ի Տիեզերական Համաժողովին քարտուղար, հրապարակ Արշակ Զօպանեանը մասնակցելու այդ համաժողովին ։ «Անանխո»ի տնօրէնը Հայոց ժողովրդական աւանդութեանց վրայ ուսումնասիրութիւն մը պիտի կարգաւ Համաժողովին նիստերէն մէկուն մէջ, եւ առկից գատ՝ Համաժողովին արտասովոր երեկոյթներէն մին, որոնք տեղի պիտի ունենան Բարիզի մեծ սրահներէն մէկուն մէջ, պիտի նուիրուի Հայոց ժողովրդական աւանդութեանց, երգերուն ու վէպերուն, որոնց մասին Զօպանեան պիտի արտասանէ բանաստեղծութիւն մը, եւ ֆրանսացի արուեստագէտներ հատուածներ պիտի կարդալ ։

Օգտուելով այս առիթէն, Զօպանեան ատաջարկեց որ 1900ի Տիեզերական Յուցանանդէսին Համաժողովներուն մէջ տեղ ունենան միանգամայն հայկական ցեղատարութիւնը եւ Հայոց հին կրօնքին պատմութիւնը, եւ փափաք յայտնեց որ Պ. Լալայեանց, «Ազգագրական հանգէս»ին մեծարգոյ հրատարակիչը, ուսումնասիրութիւն մը գրկէր կամ թերթի Հայոց գեղջկական բարքերուն վրայ, եւ Հ. Յ. Տաշեան, մեր հանրածանօթ գիտունը, ուսումնասիրութիւն մը ներկայացնէր Հայոց հին հեթանոսական կրօնքին վրայ, Այս առաջարկութիւնները ընդունուեցան ։ Ը, Տաշեան եւ Պ. Լալայեանց պիտի հրապարակէին Տեղագրութեան եւ Կրօնքներու պատմութեան համաժողովներուն մասնակցելու ։

— ՄԱՆՈՒԷԼԵՆԱՆ. — Յունուարի սկիզբը, Պ. Պ. Մաթթա Տիւվալ, Բարիզի Բժշկական Համալսարանին ուսուցիչ, Ժորժ Հերլէ, Մարգարանական Դպրոցին ուսուցիչ, եւ Էտուառ

Գիւլյէ, Գեղարուեստից Վարժարանին ուսուցիչ, նամակ մը ուղղեցին առ Պ. Իւ. Կիւլիօ: Նախագահ Բարիդի Մարդաբանական Ընկերութեան (Société d'Anthropologie), առաջարկելով որ Երուսաղէ Մանուէլեան անդամ ընտրուի այդ ընկերութեան, որու անդամներուն մէջ կան Ռիչիէի, Պուչոնի, Մաթիաս Ժիւլյայի, Ռեյնալտի, Պուտտոնի, Բոնձիի, Իլիան Ալպէս ար Մոնաքի, Իլիան Ռոլան Պոնապարթի պէս անձնաւորութիւններ: յունւար 25ի նոսրի մէջ, Մանուէլեան անդամ ընտրուեցաւ Ժովին միաձայն հաւանութեամբը:

— ՇԱՀԻՆ. — Լոնտոնի Royal Society of painter-Etchers and Engravers ընկերութիւնը իրեն անդամ ընտրել Էսկալը Շահինը, որուն փորագրական գործերը պիտի ցուցադրուին մարտ 12էն ապրիլ 7 «Կեղարուեստներու ընկերութեան» նկարասրահին (gallery) մէջ, 5A. Pall Mall East, London, S.W.

— ՍԼԱՃՅԱՆ. — Վարժար Սվաճեան հրաւիրուեցաւ նուագել Բարիդի ամբիկեան հիւպատոսարանին վերջին միջ ցերեկոյթին:

— ԹԵՐԼԵՄԵՃԱՆ. — Պ. Գ. Թերլեմեզեան, առաջնորդեց յորս յաշտակող մը, Աքատէմի-Ժիւլյանի գեագրութեան վերջին մրցումին մէջ առաջին մրցանակին ընդունեցաւ: Պ. Թերլեմեզեան նկարչական շատ փայլուն ձիրքերով օժտուած երիտասարդ մըն է եւ գեղարուեստական գեղեցիկ ապագայ մը կը խոստանայ:

— ԲԱՇԽԵՍՏԱՆԻ ԵՎԱՐՆԵՐԸ. — Պ. Բաշխեւորեանց յորս զաշտակող Թոմաս զըրած է Բարիդի ոտս արուեստագէտներու ծուցանաղէսին մէջ (75 Rue de Rome) որ բացուեցաւ յունւար 7ին եւ բաց պիտի մնայ մինչեւ փետրուար 4: Այդ յորս գործերը (Ամպեր, Գոկչիլի լիճը, Ծարիալի կիրճը, Արարատ լեռ) այս ծուցանաղէսին ամենէն ուշագրաւ արտագրութիւններն են եւ նկարչին զգալուն ու փափոկ առաջնորդ ի վեր կը հանին իր կերպարին զանազանութեանը մէջ: «Կոկչիլի լիճը» մանաւանդ իր ամպոտ երկնքի ու վերջոյ իր հակադրութեամբ, եւ «Ծարիալի կիրճը» իր օռնամիջի հրապոյրովը, ընտելեան նրբին ըմբռնողութեան մը ապացոյցներ են: Այս նկարներէն երեքը ընդունուած են արգէն Բարիդի տիեզերական Արուեստանաղէսին ուսակական բաժնին մէջ ցուցադրուելու:

«Լա Ֆրոնտ» լրագիրը հետեւեալ տողերը կը նուիրի Պ. Բաշխեւորեանցին նկարներուն. «Պ. Բաշխեւորեանցի հետ կ'երթանք Կովկաս ճամբորդութիւն մը ընդ: Ինքը մեզ կ'անցնէ «Տարիալի կիրճէն», Դոմոնի նրբանցք որուն վրէժիարի պատերը կարծես սեւ մետաղով մը կերտուած լեռներ են, եւ կը մթնանին անթեալ երկինք մը, հալոյ հեռունաց լուսադրուած կանաչորակ գոյրոյթով մը, ինչպէս ծծմբուտ մը լուսաւոր շուշուրով: Աւելի պայծառ վեհութիւն մը ունի Արարատին տեսքը. այդ ար-

տասուր կրճատուած բուրգը, մերկ, բաղրջկազոյն արշալոյսով լուսավառ, պապղուն ձիւնաշեղջով պլանտողուած: Իր ստորոքով դըրախտային գլխով գնդեր, աշխարհի գեղեցկագոյն դաշտավայր, թաւշեայ ծառեր որոնք արտակարգ պտուղներու եւ բուրմունքներու զագափարը կը ներշնչեն... Արարատ լեռը, զոր նախապայարման մօտեցող պաշտամունքով մը կը պաշտեն Հայերը, իրեն իրենց վերին ու չքեղ ապաստանը, եւ որուն անունը Քամառ-Քաթիպայի գիւցաղական երգերուն մէջ ազատութեան գեղեցիկ աղաղակներու կը խառնուի:»

Այս ուսակական ծուցանաղէսին մէջ տեսանք նաեւ Պ. Արսէն Շապանեանի երկու սիրուն նկարները («Պոլիսնի ծովափունք») եւ «Լուսնակ գիւշերով ծովանկար» մը:

— ՇԱՊԱՆԵԱՆԻ ՑՈՒՑԱՀԱՆՈՒՄԸ. — Քանի մը ամիս առաջ, Պ. Շապանեան մասնաւոր ցուցանաղէսով մը (Galerie George Petit) իր ծովանկարները տեսնուած էր. բարիկեան մէկ քանի թերթիքը համակրական տողերով գնահատած են հայ արուեստագէտին առաջնորդը: Le Journal des Arts կը գրէ. «Պ. Շապանեան ընտելեան կը հետեւի. կը տեսնուի թէ գեղեցիկ օղով օրերուն երկարօրէն դիտած է իր սերմը տարրը, թէ արշալոյսին, գիւշալոյսին, լուսնի լոյսով, Գնացած է անոր բուրդ վիճակը շարժումները ըմբռնել իրենց ալլաղան երեսոյթներով: Այդ երկայն գնդաղութեանց մէջ, հեղուկ տարրին հոյակապ մեծութեանը զգացմանը ազդեցութիւնը կրած է, եւ ահա ինչու, եթէ վերլուծենք իր նկարներին իւրաքանչիւրը, միջոյրութին հասանալովութեան ու լոյսին մեղմութեան նրբքն եւ կը գտնենք ծով մը հզօր, ալիք մը ուժեղ, որ պատրաստ կը թուի թաւալել իր անհուն ոլորները աւալին վրայ զոր կ'ողողէ իր ալիքը, այսպէս, շարժում մըն է, միջոցին մէջ նկարչին վրձինէն առկախուած: Ո՛րքան հզօր ու փափուկ արուեստով նկարելը կըցած է ծովը ներկայացնելը իր հանդարտութեան տեսիլներուն մէջ, որքան տպագրութեանց պահպանութեամբ եւ ո՛րքան շինուածքի պարզութեամբ:»

— ՄԵՆԻՔ ԿԱՐԱԳԷՕԶԵԱՆԻ ԲԱՆԱԽՈՍՈՒԹԻՆԸ. — Բարիդի Հայ Ուսանողաց Միութեան Ժողովալայրին մէջ, Պ. Մենիք-Կարագէօզեան արտասանեց յունւար 24ի իր կերպար, մեծապէս չափեալ բանախօսութիւն մը «Գերմանիոյ հայանպատ մասնախօսութիւն» պորժուէութեանը վրայ: Այդ շատ կարեւոր նիւթի մասին պիտի գրենք «Անահիտ»ի մէջ:

— ՀԱՅԱԿԱՆ ԵՐԵՎԱՌԹ ՄԸ ԼՆՏՏՈՒ. — Լոնտոնի բարեկամ մը մեղի հետեւեալը կը գրէ. «ՄՆուկոյ տոնին առթիւ Լոնտոնի Հայ Դործաւորներու եւ Ուսանողներու Միութիւնը, յունւար 20 շաբաթ գիշեր, իր յատուկ արահներուն մէջ կազմակերպեց գեղեցիկ երեկոյթ

մը որուն ներկայ գտնուեցաւ. Լոնտոնի հայ զաւթակաշտութեան միմազոյն մասը:

«Հանգեալ, որուն կը նախագահէր Պ. Լ. Բաշալեան, սկսաւ «Մայր Արաքսի» խմբագրութիւնը, Յետոյ խոսք առաւ ճարտարագէտ Պ. Բաբունճեան եւ գեղեցիկ բանաստեղծութեամբ մը պարգեց Մոնտըի տօնին բարձր նշանակութիւնը: Իրեն յաջորդեց Պ. Պետրոսեան, պարսկահայ երիտասարդ մը, որ մանտրոլինի վրայ նուագեց հայ աշուղներու սրտառայիչ եղանակները (Յետոյ երիտասարդներ խումբ մը երգեց «Միտե՛նափ» եւ շնորհալի Հայուհի մը, Օր. Առաքելեան, զայնակի վրայ ընկերացաւ իրենց, Պ. Ե. Օսեան հակերթ խօսքերով Յրուսը ներկայացուց իւր մարգրութեան միմազոյն յիշափորիչը: Հանդէսին մասնաւոր փայլ մը աւելցրին Օր. Յակոբեան քոյրերը, որոնց մին խիստ ճարտարօրէն արտաստեց Թէնիսընի մէջ զմայելի քերթութիւնը, ծնունդի կոչնակներուն ուղղուած, Ring out, wild bells, եւ Լոնկֆելդի մէջ քերթութիւնը, Excelsior, եւ միւսը զայնակի վրայ անց Շորենի վայր մը եւ ուրիշ մէջ քանի կտորներ իրոք Յակոբեան խօսեցաւ Մոնտըի կրօնական նշանակութեան մասին եւ խից հանդիսականներէն բուն ծափաբարութիւններ: Ամենափայլուն յաջողութիւն մը ունեցան նաեւ Քիմզրիի համալսարանին ուսանող երկու ասու երիտասարդ Պ. Վ. Իրաքտէնպէզի, որոնք Zampaz եւ La Muette de Porticiէ կտորներ նուագեցին: Զբոսոնանք նաեւ անգլիներէն Մոնտըի յուշիկ երգ մը զոր իրոք Յակոբեան երգեց ընկերակցութեամբ, զայնակի վրայ Օր. Յակոբեանի: Հանդէսին տօնին մեծ հրապոյրը եղաւ անշուշտ այն գերադանցապէս թիւագրիչ բանաստեղծութիւնը զոր արտաստեց նախագահը, Պ. Լ. Բաշալեան, որ յանկարծ մեզ փոխարեց Լոնտոնի այց անկիւնէն մեր ցաւատանը հայրենիքը: Ներկայաներու փափաքին համեմատ Օր. Առաքելեան հանձեցաւ նուագել նաեւ «Վերտիք» «L'orage»:

«Երեկոյթին յաջորդիւրը գործագրուեց ետքը ներկայները բոլորուեցան թէյի սեղաններու շուրջը: »

— 1899 չեկտեմբեր 10ին, Պոսթին Հայերը, նախամեծնութեամբ Պ. Վ. Վարդի, հանդէս մը կազմակերպած են տօնելու համար Մատթէոս Մամուրեանի յոգեկանը: Պ. Խորէի Անգլերեան Մամուրեանի տաղանդը գրուատող քերթուած մը կարդացած է, եւ ուրիշներ ատեն նախաժողովներն արտասանած են:

— Աղբջանագրիոյ հայ զաւթակաշտութիւնը, առաջարկութեամբ մէջ քանի հայ դրագմաններու, Տիգրան Երկաթի յիշատակին համար հռչակագրութեամբ մը կատարելով տուած է, յունուար 21ին, քաղաքին կաթողիկէ Հայոց եկեղեցւոյն մէջ: Ներկայ գտնուած են, ըսցի հանդուգեալին ազգականները, բազմաթիւ անհրաժեշտագրիոյ հայ-լուսաւորչական ու հայ-կաթողիկէ հասարակութիւններէն:

— Կը թարգմանենք հետեւեալ հաստատար նամակէ մը զոր մեղի դրկած է, Սուլապայէն Պ. Օկրաթ Թէոտորովիչ — «Անի» ընկերութիւնը վերակառնելու նպատակով կազմուած մասնախումբը, որու մասին խօսած էիք «Անահիտ» զինքին թուոյն մէջ, եւ որ կը բաղկանայ հայադէմոստրիկ երիտասարդներէ, եռանդամբ կ'աշխատի այդ ընկերութեան պահանջներուն արժանապէս պատասխանելու համար: Մեր առաջին արդիւնքը եղաւ կազմակերպել զարդեցական հանգէս մը, որ գերմաներէն կ'ըսուի Christbaum (Քրիստոսի ծառը), Բայց այս բարեգործական նպատակին հետ մենք ունինք ուրիշ նպատակ մը բոլորովին ազգային, այն է միութիւն յառաջ ընթացող կաթողիկէ եւ լուսաւորչական Հայերուն միջեւ, ոչ թէ զաւանսնքի խնդիրներու մէջ, այլ ամէն բանէ առաջ ազգայնական տեսակետով: Եւ ակից առաջ Լեմպելի մէջ այլ խառնեցալ այս գաղափարը իրականացնելու համար: յօդուածներ գրելով, տեսարկներ հրատարակելով, եւս իսկ այստեղ յաջողութիւն մը ունեցալ արդէն: Այստեղի հայ-կաթողիկէ երէցը, Շապ Պոկոստովիչ արքան, հաւանեցաւ «Անի» ընկերութեան անդամ գրուիլ: Ընկերութիւնը խնդրեց այստեղի հայ տիկնաններէն որ դրամ հաւաքեն մեր այս զարդեցական հանդէսին համար: Լուսաւորչական եւ կաթողիկէ հայ տիկնաններ եւ Պոկոստովիչ արքան բաւականաչափ դուստր մը հաւաքեցին: Ժառ մը կանգնեցին, զարդաքերթին, լուսավանդեցին, եւ յունուար 13ին յետմիջօրէին այստեղի թագաւորին վարժարանին մեծ սրահին մէջ հանդէս սկսաւ Տղաքը Բամաթ-Բաթիպալի բանաստեղծութիւններն արտասանեցին, հայերէն երգեր երգեցին, — Բա՛մ փորձառն, եւս — ու յետոյ տիկնանները նուէրներ բաժնեցին բոլոր երախաներուն: աղջատները զգլարկներ, զգեստներ, զգրքեր ընդունեցան: Ի վերջոյ, Արսէն Վեհուհի վարդապետը հայերէն լեկուով շատ գեղեցիկ ճառ մը խօսեցաւ, եւ ըսաւ թէ երկու տարի առաջ այստեղ կուգար՝ Հայութիւնը հոս մեռած կը կարծէր, բայց հիմա կը տեսնէ որ Հայերը կենդանի են հոս եւ պիտի միշտ կենդանի մնան ու պիտի յաջողին իրազորել: Իրենց բաղձացած նպատակը, այն է բոլոր Հայերը, լուսաւորչական կամ կաթողիկէ, «ազգային» դրօշին ներքեւ միացնել: Իր ճառը աւարտեց արեւելատեղի մեղաթիւնով մեր Յորան-Յօզէֆ կայսեր: հանդիսականները աւստրիական ազգային երգեր երգեցին, ու այսպէս վերջացաւ հանդէսը: Ներկայ էին ի միջի այլոց, Պառոն Շումանովիչ, Իստարանին նախագահը, իր աղբջկանը հետ, Պ. Պոստիկովիչ, Զորադէմոստրիկ արքան, իր ընտանիքին հետ, Պոկոստովիչ արքան, Ս. Սթեֆանովիչ, Պ. Նիկոլով՝ հայ կաթողիկէներէն, եւ լուսաւորչականներէն: Բերուեցուց, կայսայ ընտանիքները, եւս: »

ՍՈՒԼԹԱՆԻՆԴԱՏԸ

— 0 —

Պ. Օկուբեթ Թէոտորովիչ, որ այս տողերը մեզի կը գրէ, Լեմպերկցի՝ երիտասարդ բոլորնահայ մըն է, որ կոտորածներէն ի վեր ազգային զգացման հզօր զարթում մը զգալով իր մէջ, իր ցեղին հետ եւ իր ցեղին համար ապրելու որոշումը տուած է։ Իր նախորդ մէկ քանի նամակներովը մեզի հաղորդած էր իր խանդավառ բաղձանքը հայերէն սորվելու, հայ ազգութեան գիտակից անդամ մը, հայ գործիչ մը դառնալ կարենալու համար։ Դիմած է արդէն Մխիթարեան երկու վանքերուն, որպէսզի հայերէն սորվի, եւ կը ցաւինք որ այդ երկու միաբանութիւններէն ոչ մէկը հաւանած է այս սիրուն եւ յուսատու ուժը իւրացնել։ Պ. Թեոտորովիչ հրատարակած է արդէն բոլորներէն ու գերմաներէն լեզուով բազմաթիւ յօդուածներ ու գրքոյկներ Հայոց պատմութիւնն ու զբաղանքութիւնը ճանչնելու համար լեհահայ հասարակութեան եւ անոր մէջ ազգային զգացումը վերաբարձարելու համար։ Հիմա Սուլայա եկեր եւ սկսեւ է հայերէն սորվիլ օգնութեամբ Արսէն Վեհուրի վարդապետին, որուն կատարած գերբ Պուլովիմայի հայութեան վերաբարձարման մէջ՝ մեծապէս զովելի է։ Մենք կը կարծենք թէ Պ. Թեոտորովիչ կոչուած է շատ փայլուն եւ շատ արդիւնաւոր գէմք մը դառնալ մեր ապագայ ազգային կեանքին մէջ։

ՋԱՐՋ

— 0 —

Տիկին Մարի Սվանեան որոշած է Բարիդի մէջ հրատարակել բարիգեան նորաձեւութեան ամսաթերթ մը, ՋԱՐԴ՝ անունով։ Այս ամսաթերթը չքեզօրէն պատկերազարդուած պիտի ըլլայ եւ բարիգեան նորաձեւութեան վրայ մանրամասն տեղեկութիւն պիտի տայ իր ընթերցողներուն։ Այս թերթը, որ իրական պակաս մը կը լինէ, յուսովի է որ տարածուի Պոլիս ու Թուրքիոյ հայաբնակ գաւառները, ինչպէս եւ Կովկաս։ Ամսաթերթը պիտի ունենայ նաեւ վէպ-թերթօն մը, եւ առողջապահական ու կենցաղագիտական յօդուածներ։ Յաջորդութիւն կը մաղթենք մեր աշխատակցուհւոյն այս շատ չափեկան ձեռնարկին։

Պ. ԲԱՍՏԱՆԻՔՈՒՆ ԵՒ ՀԱՅ ԵՐԱԺԵՏՈՒԹԻՒՆԸ
ԲԱՐԻԶԻ ՃՈՒՑԱՀԱՆԴԱՆՈՒՄԸ ՄԷՋ

—

Մէկ քանի ամիս առաջ Կովկասի բոլոր հայ թերթերը ծանուցին թէ Պ. Բաղաշէնք, Ս. Բեթերսպուրլի կայսերական Օբերային երգախումբերու վարիչը, մտադիր է 1900ի ծուցահանդէսին Բարիզ գալ հայ երգիչներու խումբի մը հետ եւ հայկական երաժշտութեան շարք մը նուագահանդէսներ տալ։ Պ. Բաղաշէնք Կովկասի եւ ուսական Հայաստանի մէջ պտոյտներ կատարած, հայ ժողովրդական երգերու մոթիֆներ հաւաքած եւ վանդից եւրոպական երաժշտութեան վերածած է. 1898ին